

отримали навички командної роботи—85,3% , у 83,3% –з'явилося відчуття впевненості при зустрічі із незнайомими проблемними ситуаціями. 85,3% студентів відповіли, що зрозуміли пройдений матеріал, і 92% респондентів були задоволені якістю проведеного заняття. При порівнянні цих даних з попереднім навчальним роком було виявлено підвищення наступних показників у студентів: навички клінічного обстеження хворого та розробки подальшої тактики ведення на 9,3%, уміння працювати командою на 5,9%, а навички проведення наукового експерименту на 6,2%, завдяки впровадженню новітніх педагогічних методів.

Висновки. Таким чином, впровадження інноваційних педагогічних технологій в навчання студентів-медиків дають змогу розвивати навички прийняття рішень та розв'язання проблем, допомагають зв'язати теорію і практику, підвищують рівень критичного мислення, стимулюють навички командної роботи, допомагають чітко зрозуміти складність реальних ситуацій та виробити різні точки зору стосовно їх оптимального вирішення. Застосування сучасних педагогічних підходів до навчання, як сукупності різноманітних методів дозволяють мотивувати студентів до вивчення дисциплін, підвищує їх зацікавленість, завдяки чому зростає результативність навчання, формуються навички практичної діяльності через наближення навчального процесу до реальних життєвих ситуацій, створюються умови для усвідомлення особистої позиції та розвитку комунікативних навичок майбутніх лікарів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Загальні проблеми та перспективи застосування симуляційних методів освіти / Лісовий В.М., Капустник В.А., Марковський В.Д., Завгородній І.В. // Симуляційне навчання в системі підготовки медичних кадрів: матеріали І навч.- метод. конф., присвяченої 212-й річниці від дня заснування ХНМУ (Харків, 30 лист. 2016 р.) / кол. авт. – Харків: ХНМУ, 2016. –188 с. – С. 3–7.
2. Запорожан В.М. Сучасні підходи до освітнього процесу з підготовки високопрофесійних фахівців / М.М. Кашталъян, О.В. Чернецька // Медична освіта. – 2017. – № 3. – С. 27–31.
3. Кошечко І. Інноваційні освітні технології навчання та викладання вищої школи / І. Кошечко // Педагогіка. – No1(1). – 2015. – С. 35–38.
4. Киричок В. А. Використання інтерактивних технологій при підготовці фахівців у системі вищої медичної освіти / В. А. Киричок // Якість неперервної освіти в умовах євроінтеграційних процесів: тенденції, проблеми, прогнози: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ – Чернівці, 2–4 листопада 2015 р.). – Чернівці: Друк ФОП Горюк, 2015. – С. 139–141.
5. Інновації в науці та освіті: виклики сучасності / Збірник наукових есе учасників стажування для освітян (Республіка Польща, Варшава, 2018). – Варшава, 2018. – 209 с.
6. Беляєва О. М. Розвиток педагогічної майстерності викладачів вищих медичних навчальних закладів: проблеми і шляхи розв'язання / О.М. Беляєва // Pedagogy and Psychology. – 2018. – VI (63), Issue 153. – P. 15–19.
7. McGaghie W.C. Does simulation-based medical education with deliberate practice yield better results than traditional clinical education? A meta-analytic comparative review of the evidence/ W.C.McGaghie, S.B.Issenberg, E.R. Cohen et al. // Acad. Med. – 2011. – Vol. 86. – P. 706–711.

УДК 378.1

Щербина О.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків
ТЕСТОВА СИСТЕМА ОЦІНКИ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ ЯК ОДИН ІЗ
МЕТОДІВ СУЧАСНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ
ІНОЗЕМНИХ МОВ

У статті розглядається тестова система оцінювання знань студентів за кредитно модульною системою. Наводяться загальні положення про тестовий

контроль, а також типи та методи конструювання тез завдань і можливість оцінювання рівня знань, умінь і навичок, рівня соціально особистісної цінності отриманих знань.

Ключові слова: ВНЗ, тестові завдання, оцінювання знань студентів, оцінка, модульно-рейтинговий контроль.

В статье рассматривается тестовая система оценивания знаний студентов по кредитно модульной системе. Приводятся общие положения о тестовом контроле, а также типы и методы конструирования тезисов заданий и возможность оценивания уровня знаний, умений и навыков, уровня социально личностной ценности полученных знаний.

Ключевые слова: ВУЗ, тестовые задания, оценивание знаний студентов, оценка, модульно-рейтинговый контроль.

The test system of students' knowledge assessment in terms of credit modular system of education is considered in the article. The general concepts of test control, types and methods of tasks design and possibility of knowledge and skills level assessing, level of social and personal value of knowledge acquired are presented in the article.

Key words: higher educational establishment, tests, students' knowledge assessment, mark, modular-rating control.

Модульна система організації навчального процесу і модульно-рейтинговий контроль знань студентів є спробою подолати накопичені в останній час недоліки в оцінюванні знань студентів.

У галузі вивчення різних методів рейтингового контролю знань досягнуто значних результатів. Аналіз спеціальної літератури засвідчує, що в методиці навчання іноземним мовам робилося багато спроб щодо вирішення проблеми організації контролю й оцінки знань студентів.

Попри проведені дослідження, проблема організації рейтингового контролю у вищій школі залишається актуальною. Це й зумовило загальну спрямованість нашого дослідження.

Контроль та оцінка знань, умінь та навичок студентів – невід'ємний структурний компонент навчального процесу. З огляду на логіку процесу навчання, він є, з одного боку, завершальним складником оволодіння певним змістовим блоком, а з іншого – важливою ланкою в системі навчальної діяльності особистості.

До прогресивних методів оцінки належить рейтинговий метод як спосіб оцінки знань, умінь і навичок. Застосування рейтингу є системою організуючою навчальний процес і активно впливатиме на його ефективність.

Рейтингова система оцінки знань студентів, що є частиною нових технологій навчання, значною мірою відповідає новим соціально-правовим умовам — на протигагу традиційній системі, і може використовуватися самостійно або бути доповненням до неї. Вона спрямована на підвищення рівня засвоєння навчальної дисципліни та стимулює самостійну роботу студентів, спонукає їх до прояву ініціативи, посилює соціально-психологічні стимули, активізує студентів на одержання заохочувальних балів.

Рейтингова система оцінки враховує всю активну діяльність студентів, пов'язану з набуттям знань, умінь та інших показників, що формують особистісні якості студентів. Оцінка, що отримується за допомогою тесту, більш диференційована. У традиційних методах оцінки використовується чотирибальна шкала («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати тестування,

завдяки особливій організації тестів, можуть бути представлені в диференційованих шкалах, що містять більше градацій оцінки. При цьому забезпечується висока точність вимірювань навчальних досягнень.

Щодо методів контролю знань, умінь та навичок, то в історії розвитку вищої школи виокремилися такі основні методи контролю знань, умінь і навичок студентів: усна перевірка, письмова, практична, тестова перевірки, співбесіда, контрольні роботи, колоквиуми, написання рефератів, семінари, самоконтроль, взаємоконтроль, лабораторні практичні роботи, курсові роботи, курсові та дипломні проекти, різні види навчальної та виробничої практик, заліки, іспити.

Світова практика широко застосовує для визначення рівня знань тестовий контроль і рейтинг, які в повному обсязі враховують усі функції педагогічного контролю.

Тестовий контроль усе більше набуває свого поширення. Сутність цього методу полягає у визначенні завдань (запитань) різних рівнів, на які або подані альтернативні відповіді або пропонується студентові доповнити відповідь, або ж її сформулювати. Можуть бути завдання для конструювання відповіді. Тестовий контроль може здійснюватися на паперовому носіїві або з комп'ютерним забезпеченням. Перевага цього методу полягає в тому, що за допомогою найпростіших засобів (бланків, матриць) можна отримати відповідь практично на будь-яке запитання, а недоліком є можливість вгадування правильної відповіді.

Тестовий контроль знань, умінь і навичок студентів дає змогу ефективно й об'єктивно оцінювати успішність студентів. А рейтингова система та її складові дають можливість підвищити об'єктивність, ритмічність та всебічність контролю з урахуванням індивідуальних рис студентів. Вона передбачає зміни у психології студента, який мусить працювати самостійно, ініціативно, систематично впродовж усього семестру[1, с.7].

Упровадження тестової системи поглиблює об'єктивність оцінювання навчальних досягнень студентів шляхом введення оцінювання рівня їх інтелектуального розвитку та соціальної цінності, набутих ними знань і на цій основі підвищення ефективності використання особистісно зорієнтованих технологій навчання й посилення мотиваційних можливостей європейської школи оцінювання [3; с. 4].

Тестова система оцінювання знань студентів як психодіагностична методика вимірювання й оцінювання досягнутого розвитку умінь та знань особистостей у своїй основі передбачає [5, с. 14]:

- оцінювання рівня знань і вмінь;
- визначення рівня інтелектуального розвитку;
- оцінювання рівня соціально-особистісної цінності набутих знань.

У ВНЗ під час навчального процесу здійснюються такі види контролю: вхідний (стартовий або попередній), поточний, проміжний і підсумковий.

Вхідний (стартовий або попередній) контроль проводиться для виявлення залишкових знань студентів за дисциплінами, які забезпечують вивчення нової дисципліни, що вивчається.

Після встановлення обсягу і рівня знань викладач планує організацію навчального процесу з урахуванням результатів вхідного контролю. Результат вхідного контролю не зараховується у рейтинг дисципліни, що вивчається.

Поточний контроль знань проводиться за модулями (блоками) дисципліни. Зміст модуля визначається викладачем і затверджується на засіданні кафедри.

Зміст модуля включає такі складові: назва модуля, перелік тем, перелік завдань для самостійної роботи, список літератури, завдання підсумкової модульної контрольної роботи.

Значна увага приділяється розробленню підсумкової модульної контрольної роботи (ПМКР). Ураховуючи те, що професійна діяльність майбутнього фахівця потребує не тільки знання теорії але й уміння використовувати її при розв'язанні практичних задач, у підсумкових модульних контрольних роботах пропонується використовувати такі типи завдань:

- тестові й теоретичні (усні чи письмові) завдання, спрямовані на визначення ступеня оволодіння студентом теоретичних знань, модуля;
- практичні завдання, спрямовані на визначення ступеня оволодіння студентом уміннями та навичками з модуля;
- творчі завдання, які характеризують самостійність і критичність мислення студента, здатність не лише розв'язувати проблему, але й формулювати її.

Комплексна модульна система (КМС) передбачає, що на початку вивчення кожного модуля студенти мусять ознайомитись з його змістом та вимогами до ПМКР.

Проміжний контроль включають до навчального процесу лише тоді, коли дисципліна вивчається протягом кількох семестрів, тобто він розглядається як підсумковий за семестр, але не з дисципліни.

Підсумковий контроль визначає систему і структуру знань студента загалом, він є заключним з дисципліни. У тестову контрольну роботу підсумкового контролю слід вносити питання, що стосуються всього курсу.

Поточний, проміжний і підсумковий контролю є обов'язковими для виконання, їх проводять за графіком, затвердженим кафедрою, і враховують при визначенні рейтингу[2, с.15]

У навчальному процесі доцільно застосовувати такі типи тестів, які за принципом побудови тестових запитань можна віднести до відкритої чи закритої форми. За рекомендаціями Інституту системних досліджень освіти, до тестів відкритої форми слід віднести такі, в яких передбачені вільні відповіді.

Тести закритої форми мають запропоновані відповіді, з яких обирають одну або кілька правильних.

Таким чином, на нашу думку, в умовах кредитно-модульної системи навчання можуть мати місце такі форми тестових завдань [5, с. 56]:

- відкрита форма — вільно конструйовані відповіді студентів;
- закрыта форма — запропоновані 3–5 відповідей, з яких одна або кілька є правильними.

Тести закритої форми розподіляються на кілька типів тестів, що різняться за принципом побудови запитань і відповідей:

- множинний вибір — передбачає 3–5 відповідей на тестові запитання для перевірки вміння відтворити отримані знання;
- простий множинний вибір — передбачає відповіді «так», «частково», «ні» і використовується як попередній контроль підготовки до заняття або тестування;
- альтернативні тестові завдання — передбачає наявність трьох варіантів відповіді «так», «ні», «не знаю» при перевірці знань класифікацій.

Для об'єктивної діагностики тестів і знань необхідно конструювати тести з урахуванням таких рекомендацій:

- запитання мають формулюватися стисло, чітко, просто, трактуватися однозначно і легко оцінюватися у балах;
- відповіді повинні мати свою індексацію, бути гранично стислими й розміщуватись під запитальною частиною симетрично;
- у разі відкритої форми тесту відповіді можуть бути обмежені кількістю слів;
- запропоновані відповіді на питання можуть мати елементи підказки [2, с. 35].

Розроблення тестових завдань має виконуватись викладачем з урахуванням необхідності формування у студентів ЗУН відповідно до програми дисципліни та кваліфікаційної характеристики випускника (бакалавра, магістра).

Отже, контроль рівня засвоєння і якості знань, здобутих студентами в процесі вивчення іноземних мов, а також їх розвиток та готовність до застосування цих знань на практиці й демонструє співвідношення між тим, що студент знає з програмових дисциплін, і тим, що він може знати з цих же дисциплін на певному етапі навчання. На нашу думку, це визначення характеризує важливість контролю знань, суть якого, однак, набагато глибша і функціонально значуща.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алексюк А. М. Експериментальне впровадження технології модульної організації навчання у вищій школі (на прикладі гуманітарних предметів) // Проблеми вищої школи: Наук.-метод. зб.— Вип. 79.— К.: Вища школа, 1994.
2. Берещук М. Я., Дмитрієв І. Б. Тестовий контроль та рейтингова оцінка знань студентів: Методичні рекомендації до застосування / За ред. І.Б. Дмитрієва.— Харків: ХДАМГ, 2001.— 43 с.
3. Булах І.Є., Шило І.М. Мотивація навчання і валідація оцінювання рівня знань. //Педагогіка і психологія. Вісник АПН. - 1996. - №3. - С. 125-129.
4. Вища освіта України і Болонський процес: Навч. посіб. / За ред. В. Г. Кременя.— Тернопіль: Богдан, 2004.— 384 с.
5. Гончаров С. М., Мошинський В. С. Вища освіта України і Болонський процес: Навч.-метод. посіб.— Рівне: НУВГП, 2005.— 145 с.